

Med Hensyn til Forslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Afsnit I A.

Formuestigningsafgift af Personer.

Til § 2.

Formuestigningsafgiften af Personer foreslaas udredet af alle Personer, der den 1. April 1946 opfylder Statsskatteovens Betingelser for ubegrænset Skattepligt til Staten, og som tillige har opfyldt de samme Betingelser for et af Skatteaarene 1939—40 til 1945—46, jfr. Forslagets § 11. Skattepligten omfatter altsaa ikke Personer, der er bosat i Udlandet, men som paa Grund af, at de ejer fast Ejendom eller udøver Næring her i Landet, er begrænset skattepligtige med Hensyn til Indkomst og Formue vedrørende saadan Ejendom eller Næring, og den vil heller ikke omfatte Personer, der efter 1. April 1946 flytter hertil fra Udlandet. Grunden til, at de begrænset skattepligtige ikke medtages, er den, at Størrelsen af den Formue, hvis Tilvækst, der eventuelt kunde blive Tale om at inddrage under Beskatningen, nemlig den her i Landet placerede, er afhængig af den skattepligtiges vilkaarlige Dispositioner. Han kan til enhver Tid ved Omplaceringer af sin Kapital forøge eller formindske sin her i Landet beroende, skattepligtige Formue, og dens Vækst i Stigningsperioden vil derfor ikke, som naar det drejer sig om en Persons samlede Formue, kunne opfattes som et Udtryk for Formuens Vækst gennem Indtjening og Opsparing eller Konjunktur-stigning.

Til § 3.

Paragraffen fastslaar Grundprincippet for Afgiftens Beregning og indeholder en Række Definitioner til Klargøring af Forslagets Terminologi.

Til § 4.

Med Hensyn til Tidspunktet for Slutformuens Opgørelse kunde der være Spørgsmaal om at vælge den 23. Juli 1945, nemlig Datoen for den ekstraordinære Formueopgørelse i Henhold til Lov Nr. 352 af 22. Juli 1945, idet man i disse ekstraordinære Formueopgørelser raader over et Regnskabsmateriale, der er specificeret i langt større Udstrækning end de almindelige Selvangivelser, og som har været underkastet en gennemgribende Kontrol. Fordelen ved at anvende disse ekstraordinære Formueopgørelser som Grundlag for Opgørelsen af Slutformuen svækkes imidlertid ved, at det vil være nødvendigt at foretage en Række

Omvurderinger af de i Opgørelserne indbefattede Aktiver, jfr. Forslagets § 5, og at der i øvrigt til Gennemførelsen af de foreslaaede Reguleringer af Slutformuen alligevel maa indhentes en Række særlige Oplysninger, som ikke staaar til Raadighed i Forbindelse med de ekstraordinære Formueopgørelser. Hertil kommer, at Basisformuen nødvendigvis maa opgøres paa Grundlag af en tidligere Ansættelse til Formueskat, normalt Ansættelsen for Skatteaaret 1939—40, saaledes at Udgangspunktet for Beregningen af Formuestigning altid vil være Formuen ved et Regnskabsaars Udgang. Dette vilde, hvis Sluttidspunktet fastsættes til den 23. Juli 1945 betyde, at Stigningsperioden aldrig vilde kunne omfatte et Antal fulde Regnskabsaar, og at den vilde blive af forskellig Længde henholdsvis for afgiftspligtige, der afslutter deres Regnskab midt i Aaret og for dem, hvis Regnskab følger Kalenderaaret, men navnlig vilde det nødvendiggøre en Række yderligere Reguleringer af Slut- og Basisformuen, idet Formuen i Henhold til en Status ved Regnskabsaarets Udgang ofte efter Erhvervenes forskellige Karakter vil udvise en Række principielle Forskelligheder sammenlignet med Formuen ved en Opgørelse midt i Regnskabsaaret, saaledes med Hensyn til Størrelsen af Beholdninger, udestaaende Fordringer og lign.

Ud fra disse Betragtninger har man anset det for rettest at foreslaa ogsaa Slutformuens Opgørelse baseret paa Formuen ved et Regnskabsaars Udgang, nemlig den Formue, der skal lægges til Grund for Skatteansættelsen for Skatteaaret 1946—47.

Til § 5.

Paragraffen foreskriver en Række Reguleringer vedrørende forskellige under Slutformuen hørende Aktiver.

For faste Ejendommens Vedkommende har det for at opnaa den fornødne Ligelighed i Beskatningen været nødvendigt at fastsætte, at den pr. 1. Oktober 1945 foretagne 9. almindelige Vurdering skal lægges til Grund, selv om denne Vurdering maatte være foretaget efter Tidspunktet for Opgørelsen af Slutformuen, og Ejendommen derfor efter Statsskatteovens almindelige Regler ved Opgørelsen af den skattepligtige Formue for Skatteaaret 1946—47 medregnes med den gamle Vurderingssum. Endvidere gives der særlige Regler for, hvorledes der vil være at forholde, saafremt der i Tiden mellem Sluttidspunktet, hvad enten dette ligger før eller efter den 1. Oktober 1945, og sidstnævnte Dato er sket Bygnings-